

Folketingets Social-, Indenrigs-, og Børneudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2017 - 4420

Doknr.
504480

Dato
13-02-2018

Folketingets Social-, Indenrigs-, og Børneudvalg har d. 14. september 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 530 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 530:

”Er ministeren opmærksom på problemerne for hjemløse migranter, der er i arbejde, og som betaler skat via et administrativt skattepersonnummer, men som ikke har adgang til sociale rettigheder som eksempelvis lægehjælp, fordi borgeren er uden folke-registeradresse og dermed ikke kan få et rigtigt CPR-nummer og sundhedskort, og hvilke tiltag påtænker ministeren at iværksætte, der giver skattebetalende, hjemløse migranter mulighed for at få et CPR-nummer?”

Svar:

Jeg skal beklage den uacceptable lange svartid på spørgsmålet. Det skyldes, at det har været nødvendigt at indhente bidrag fra en række ministerier. Jeg vil fremadrettet bestræbe mig meget på at gøre det bedre.

1. Jeg lægger til grund, at spørgsmålet vedrører EU-borgere, der i medfør af EU-retten opholder sig lovligt her i landet, og som har et arbejde af et sådant omfang og karakter, at vedkommende efter EU-retten har status som arbejdstager, men som hverken har en bolig eller et fast opholdssted her i landet, og som således ikke er bopælsregistreret med bopæl her i landet i CPR.

2. Det kan indledningsvist oplyses, at et skattepersonnummer er et såkaldt administrativt personnummer, som ikke i sig selv efter lovgivningen medfører afledte rettigheder. Hvis en person har fået tildelt et skattepersonnummer af SKAT og efterfølgende opfylder kriterierne i lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven), jf. lovebekendtgørelse nr. 646 af 2. juni 2017, for at blive bopælsregistreret i CPR på baggrund af indrejse fra udlandet, vil vedkommende af bopælskommunen blive bopælsregistreret i CPR med det allerede tildelte personnummer.

Efter § 1, nr. 3, i CPR-loven er det bl.a. formålet med loven at sikre, at enhver, der folkeregistreres (bopælsregistreres) her i landet på baggrund af fødsel eller tilflytning fra udlandet, registreres på den adresse, hvor vedkommende faktisk bor eller opholder sig. Efter lovens § 1, nr. 4, er det herudover et formål med CPR-loven at sikre, at oplysningerne i CPR på en hensigtsmæssig måde kan videregives til offentlige myndigheder og private med en berettiget interesse heri.

CPR indeholder således grunddata om personers navn og adresse med henblik på, at sådanne oplysninger videregives til offentlige myndigheder og private og hermed sikrer en god infrastruktur herfor til gavn for samfundet som sådan.

I CPR-lovens bestemmelser om registrering af indrejse fra udlandet er det bl.a. bestemt, at det er en forudsætning for at blive registreret som indrejst fra udlandet i CPR, at vedkommende person har en bopæl eller et fast opholdssted, der kan danne grundlag for bopælsregistreringen i CPR af indrejsen. Det er således ikke muligt at blive registreret som indrejst i CPR, hvis en person er hjemløs. Dette gælder for alle personer, der indrejser i Danmark, dvs. også for danske statsborgere.

Under hensyn til, at det er et af formålene med CPR at bopælsregistrere personer i CPR på den adresse, hvor de bor, mener jeg ikke, at det ved indrejse fra udlandet skal være muligt at blive bopælsregistreret i CPR, hvis en person er hjemløs.

Det anføres i spørgsmålet, at EU-arbejdstagere, som ikke er bopælsregistrerede i CPR, ikke har adgang til sociale ydelser som eksempelvis lægehjælp.

Spørgsmålet om adgangen til ydelser er ikke reguleret i CPR-loven, men i lovgivningen i øvrigt.

3. Spørgsmålet om adgang til sundhedsydelser hører under Sundheds- og Ældreministeriet. Jeg har derfor anmodet Sundheds- og Ældreministeriet om at bidrage til besvarelsen. Sundheds- og Ældreministeriet har oplyst således:

”Det forudsættes ved besvarelse af spørgsmålet, at der er tale om en statsborger fra EU/EØS eller Schweiz, der er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere af de øvrige medlemsstater eller en EØS-stat eller Schweiz.

Med baggrund i et indhentet svarbidrag fra Beskæftigelsesministeriet, der er ressortansvarlig for reglerne om lovvalg i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (grundforordningen), kan Sundheds- og Ældreministeriet oplyse følgende:

Grundforordningen regulerer sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af grundforordningen koordinering af medlemslandenes sociale sikringsordninger for personer, der bevæger sig over grænserne inden for forordningens geografiske anvendelsesområde. Reglerne gælder også i forholdet mellem EU- og EØS-lande samt Schweiz.

For at afgøre, om en person er berettiget til sociale sikringsydelser, herunder sygesikring, skal det først afklares, om personen er omfattet af grundforordningens personkreds. Når dette er afklaret, skal det fastlægges, hvilket lands lovgivning (lovvalg) personen er omfattet af, og slutteligt, om personen opfylder de nationale regler i det pågældende land for ret til ydelser.

Lovvalgsreglerne i grundforordningen tager overvejende udgangspunkt i, at enhver person, der udfører lønnet beskæftigelse eller driver selvstændig virksomhed i et medlemsland, i første omgang er underlagt lovgivningen i det land, hvor den økonomiske virksomhed rent faktisk udøves.

Såfremt personen, herunder også en hjemløs arbejdstager, er omfattet af dansk lovgivning, udsteder Udbetaling Danmark et særligt sundhedskort som dokumentation for den pågældende persons ret til sundhedslovens ydelser, uanset at den pågældende ikke er folkeregistreret her i landet. Det følger af sundhedslovens § 12 a, stk. 1 og 3.”

4. For så vidt angår retten til sociale ydelser efter den sociale lovgivning har Beskæftigelsesministeriet og Børne- og Socialministeriet oplyst, at retten til sociale ydelser

efter den sociale lovgivning ikke er betinget af bopælsregistrering i CPR, men alene af om vedkommende har lovligt ophold her i landet.

5. På baggrund af ovenstående er det min opfattelse, at der ikke ses at være EU-retlige problemstillinger forbundet med kravet i CPR-lovens bestemmelser om registrering af indrejse fra udlandet, hvori det bl.a. er bestemt, at det er en forudsætning for at blive registreret som indrejst fra udlandet i CPR, at vedkommende person har en bopæl eller et fast opholdssted, der kan danne grundlag for bopælsregistreringen i CPR af indrejsen.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll-Bille